

Историја Позоришта на Теразијама почиње 1949. године. Током више од пола века свог постојања, неколико пута је мењало име: основано као Хумористичко позориште, већ 1954. године мења име и све до 1959. године зове се Београдска комедија. Спајањем са Београдским драмским позориштем, у јесен 1959. године постаје Савремено позориште, с тим да се представе играју на обе досадашње позорнице: Сцена на Црвеном крсту и Сцена на Теразијама. Са новом 1975/76. сезоном поново постаје самостално и то под садашњим именом- Позориште на Теразијама. Због темељне реконструкције своје матичне зграде на Теразијама, представе је од 1991. године па до повратку у своју зграду приказивало на сцени Театар Т, у Булевару краља Александра бр.77а.

Позориште на Теразијама је током више од пет деценија постојања, непрекидно свој драмски, оркестарски, балетски и хорски ансамбл обогаћивало новим, првенствено младим, талентованим и школованим уметницима. То му је увек доносило доминантну ноту уметничке свежине коју је публика умела непогрешиво да препозна. Временом је Позориште на Теразијама, на почетку своје делатности позиционирано као позориште претежно популарног и лаког комедиографског жанра, са сваком сезоном постајало, не само репертоарски амбициозније, него и од наше културне јавности све више вредновано као позоришна установа високог потенцијала и релевантних уметничких достигнућа.

Позориште има четири уметничка ансамбла: драмски, балетски, хорски и оркестарски, а просечна месечна посета је око 7000 гледалаца.

Свој нови живот у сезони 2005/06, на својој новој-старој, по највишим светским стандардима реконструисаној и технички опремљеној сцени, Позориште на Теразијама започело је музичком ревијом „Светлости позорнице“ у инсценацији Стевана Бодрже, као и премијером мјузикла „А цхорус лине“ у режији Михаила Вукобратовића. Следиле су Молијерове „Учене жене“ у режији Јагоша Марковића и домаћи мјузикл „Спусти се на земљу“ Гордане Гонцић у режији Југа Радивојевића, обнова кабареа Миленка Заблаћанског „Замисли живот“, мјузикла Иване Димић „Гоље“ и најзад, премијере музичке комедије Предрага Перишића „Хероји“ у режији Славка Салетовића и музичке хорор комедије „Живот Јевремов“ Александра Ђаје у режији Стефана Саблића. Након премијере мјузикла „Чикаго“ у режији Кокана Младеновиће и обнове мјузикла „Пољуби ме Кејт“ у режији Димитрија Јовановића, премијером кабареа „Нова добра, стара времена“ Радета Марјановића и комедијом „Трајковићи“ Миленка Заблаћанског, Позориште на Теразијама је отворило своју нову сцену „Кабаре Теразије“. Након премијере обновљеног култног бродвејског хита „Неки то воле вруће“, који је у режији легендарне Соје Јовановић, своју

прву поставку имао у Позоришту на Теразијама 27. децембра 1990. године, балетска представа „Ла Цапинера“ је први овакав пројекат у вишедеценијској историји позоришта, за који је Позориште на Теразијама освојило три главне награде на фестивалу Пургаторије у Тивту 2007. године, као и награду „Димитрије Парлић“ додељену Микелеу Мероли од стране Удружења балетских уметника Србије. Након премијере мјузикла „Кабаре“, који је настао као плод дуге сарадње Позориште на Теразијама и бродвејског кореографа и редитеља Чета Вокера, и балетске представе „Земља“, у режији и кореографији Џоа Алегада, уследила је премијера кабаретске представе „Хамлет Хамлет Еуротрасх“, по тексту и у режији Маје Пелевић и Филипа Вујошевића на кабаретској сцени „Миленко Заблаћански“ као и мјузикла „Маратонци трче почасни круг“, по тексту нашег прослављеног писца Душана Ковачевича, а у режији Кокана Младеновића.